

[Stensballe.]

vanskelige at udføre i Praksis — kyndige Folk siger: umulige for visse Deles Vedkommende —, ja, saa er det jo den højtærede Ministers Ansvar, hvis det kommer til at indeholde saadanne Bestemmelser, thi jeg kan jo ikke tænke mig, at han vil gennemføre et Forslag, som ikke er klart og tydeligt formet og kan praktiseres — dertil har vi hørt alt for mange Taler af den højtærede Indenrigsminister, da han var i Opposition. Men jeg skal ikke opholde mig videre derved; jeg skal blot gentage, hvad jeg har sagt, at jeg er villig til at søge Lovforslaget hurtigt behandlet i Udvalg, saaledes at der i Aar kan gennemføres en Lov, hvilende paa de Grundprincipper, som Lovforslaget indeholder.

Den højtærede Indenrigsminister imødegik, hvad jeg havde sagt om, at det oprindelige Forslag skulde være lige saa godt, hvad Nedrivning og Ombygning angaar. Ja, jeg har prøvet at læse det igennem forleden Dag; jeg kom til den af mig fremsatte Anskuelse, men jeg skal selvfølgelig gerne læse det igen og se, om jeg har gjort den den højtærede Minister Uret. Jeg tror det nu ikke; jeg mener, at det vil bevirke større Omstændelighed og ikke virke saa inciterende paa Initiativet, som naar vi faar rettet noget paa Uklarhederne og maaske ogsaa paa enkelte Punkter rettet noget i Realiteten. Jeg erkender, at i Realiteten er det et ikke ringe Spørgsmaal, tværtimod, et stort Spørgsmaal.

I sin Omtale af Aagerparagraffen udtalte den højtærede Indenrigsminister, at den ogsaa var permanent efter Loven af 1925. Ja, det kan godt være, det skal jeg slet ikke udtale mig om; er der lavet noget forkert der, er det jo den højtærede Indenrigsministers Parti, som har Ansvaret derfor sammen med de Konservative og Socialdemokraterne. Men jeg vil dog mene, at derfor bør det alligevel ændres, hvis der er noget forkert deri, og i Særdeleshed, naar der indføres nye Bestemmelser; naar vi nu skal stemme for det her i Tinget, faar vi jo Medansvar derfor, og derfor maa jeg have Lov til ikke blot at have min Mening, men at stille de Ændringsforslag, som jeg mener er nødvendige i saa Henseende. Og jeg forsikrer den højtærede Minister, at jeg vil forsøge at gennemføre, hvad jeg har sagt om dette Punkt, og det maa saa blive den højtærede Ministers Sag til sin Tid at afgøre, om han sætter mest Pris paa at beholde Aagerparagraffen i den gamle Form — det kan han jo ved at nægte sin Medvirkning til

en ny Lovs Gennemførelse —, eller han vil medvirke til Gennemførelsen af et Lovforslag, hvilende paa de Grundprincipper, hvorpaa det Lovforslag, der er forelagt her i Dag, hviler. Anderledes kan jeg ikke se paa det Spørgsmaal.

Jeg vil derefter gøre et Par Bemærkninger til Socialdemokraternes ærede Ordfører, der udtalte, at der var flere svinske Ejendomme, forstod jeg, som burde rives ned, og at de navnlig laa paa de Steder i Byen, hvor der f. Eks. skulde føres nye Færdselsaarer igennem. Men det kan da ikke være noget, vi skal beskæftige os med her i Rigsdagen; skal der rives nogle Ejendomme ned, og skal Kommunen beskæftige sig med det, saa maa Kommunen først og fremmest have Ansvaret for at skaffe nye. Jeg forstod heller ikke rigtigt det ærede Medlems Protest med Hensyn til de kommunale Kontorer. Jeg gik ud fra, at hvad der kom fra et kommunalt Kontor, var behandlet sagligt og fagligt, og det tror jeg ogsaa indtil videre; Beskyldninger i modsat Retning maa jeg i hvert Fald lade staa for vedkommende Medlems egen Regning.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg var helt tilfreds med Forholdene i Odense. Ja, det er jeg, og jeg har Indtryk af, at det er Folk i Odense ogsaa, thi ellers vilde det ikke være gaaet Socialdemokraterne saa gale, som det gik dem ved Byrådsvalget i 1925. Naar man kender Forholdene derovre, er der ingen Tvivl om, at netop det, at Huslejereguleringen blev ophævet saa hurtigt, som den kunde, i 1922—23, bevirkede, at det socialdemokratiske Parti, som havde modsat sig Ophævelsen, mistede det ene Mandat, saaledes at de gik ned fra 11 til 10 Mandater i en Forsamling paa 25. Der kom saa meget Arbejde i Gang, der blev saa megen Beskæftigelse for Bygningshaandværkerne, at det for en Gangs Skyld slog om, og en Mængde, som ellers havde stemt socialdemokratiske, stemte vist paa et andet Parti, netop fordi de selv var Husejere og gerne vilde have den fulde Udnyttelse af deres Ejendomme indenfor de Grænser, som Aagerparagraffen fastsætter.

Det samme kan være Svar overfor det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen). For mit Vedkommende i hvert Fald vidste jeg, hvad jeg gjorde den Gang. Jeg gik i Byrådet sammen med det konservative Partis Ledelse i Spidsen for at faa Huslejereguleringen ophævet i Odense, idet vi var kendt med